

Βαθμός Ασφαλείας :

Βαθμός Προτεραιότητας :

Αριθ. Γνωμ. 13

Εν Αθήναις τῆς 23 Σεπτεμβρίου 1978

Πρὸς

Τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης

Γενική Διεύθυνσις Δ.Δ.

Διεύθυνσις Β'

Ἐν τ α ὕ θ α

Ἐπὶ τῶν διαλαμβανομένων εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 52435/1980 ἔγγραφόν σας ἐρωτημάτων, ἦτοι: α) ἐάν τὸ ἀρχεῖον τοῦ ἀποχωροῦντος συμβολαιογράφου δύναται νὰ θεωρηθῆ, ὅτι ἀποτελεῖ ἐνιαῖον σύνολον μετὰ τῶν κατεχομένων ὑπ' αὐτοῦ ἀρχείων προὔπηρησάντων συμβολαιογράφων ἢ διατηρεῖ ἔναντι τούτων αὐτοτέλειαν, καὶ β) ἐπὶ ἀντιθέτου ἐκδοχῆς, ἐάν ὁ ἀρμόδιος Εἰσαγγελεὺς ὑποχρεοῦται νὰ διανεμῇ ταῦτα εἰς πλείονας συμβολαιογράφους ἢ ἔχει ἀπλῶς διακριτικὴν εὐχέρειαν νὰ πράξῃ τοῦτο, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν, ὅτι ἡ γνώμη ἡμῶν εἶναι ἡ ἑξῆς:

Ι.- "Ὅπως προκύπτει ἐκ τῶν ἀρθρῶν 1 παρ. 1, 13 παρ. 1 καὶ 122 παρ. 3 τοῦ Ν. 670/1977 " περὶ κώδικος συμβολαιογράφων " τὸ κυρίως ἀρχεῖον ἐκάστου συμβολαιογράφου (προσωπικὸν ἀρχεῖον), διακατεχόμενον ὑπ' αὐτοῦ (ἄρθρον 13 παρ. 1 Ν. 670/1977) καθ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς ἀσκήσεως τοῦ λειτουργήματός του, συνίσταται βασικῶς ἐκ τῶν πρωτοτύπων τῶν ὑπ' αὐτοῦ συντασσομένων καὶ φυλασσομένων πράξεων καὶ δικαιοπραξιῶν.

Δύναται όμως εις τὰς πόλεις, εις τὰς οποίας δέν λειτουργεῖ Ἀρχαιοφυλακεῖον νά κατέχη περαιτέρω, κατόπιν όμως ἐντολῆς τοῦ ἀρμοδίου Εἰσαγγελέως Πρωτοδικῶν καί ὑπό τὰς λοιπὰς εις ἄρθρον 122 παρ.1 Ν. 670/1977, ὡς ἐτροποποιήθη δι' ἄρθρου 7. Ν. 834/1978, προϋποθέσεις καί τό ἀρχεῖον ἀποβιώσαντος ἢ ἐξ οἴου-δήποτε λόγου ἐξελεθόντος τῆς ὑπηρεσίας ἢ μετατεθέντος συμβολαιογράφου (ἀρχεῖον προϋπηρετήσαντος συμβολαιογράφου).

II.- Τόσον τό προσωπικόν ἀρχεῖον ἐκάστου συμβολαιογράφου, ὅσον καί τό τυχόν ὑπ' αὐτοῦ φυλασσόμενον προϋπηρετήσαντος συμβολαιογράφου, ἀποτελοῦν ἕκαστον ἐκ τούτων ἐνιαῖον σύνολον πραγμάτων. Τοῦτο σημαίνει, ὅτι κατὰ τὰς περαιτέρω μεταβιβάσεις ἐκάστης κατηγορίας ἐξ αὐτῶν, ἕκαστον ἐκ τούτων περιέχεται κατὰ τό σύνολόν του εις ἕνα μόνο συμβολαιογράφο, διότι ἡ διάσπασις εις ἐπί μέρους τμήματα ἐνός ἐνιαίου συμβολαιογραφικοῦ ἀρχείου, εἴτε τῆς μιᾶς, εἴτε τῆς ἐτέρας κατηγορίας, δημιουργεῖ σημαντικὰς δυσχερείας εις τὰς συναλλαγὰς. Περὶ τοῦ θέματος τούτου ὑπῆρχε καί ρητὴ διάταξις, ἐπαναληφθεῖσα ὁμοιόμορφως τόσον εις ἄρθρον 203 παρ.4 Ὁργ.Δ (ὡς ἀντικ. δι' ἄρθρου 9 Ν. 3680/1957), ὅσον καί εις ἄρθρον 172 παρ.4 Ν.Δ. 1333/1973. Ἡ μὴ ἐπανάληψις νῦν ταύτης καί ὑπό τοῦ ἄρθρου 122 παρ.2 Ν. 670/1977 πρέπει προφανῶς ν' ἀποδοθῆ εις τό ἀπολύτως αὐτονόητον τοῦ πράγματος.

Ἀντιθέτως όμως, ἐκ μόνοῦ τοῦ γεγονότος, ὅτι τὰς ὡς εἴρηται ἀρχεῖα φυλάσσονται συμπτωματικῶς ὑπό τοῦ αὐτοῦ προσώπου, οὐδεμίαν δύναται νά προκύψῃ συνάφεια ἢ ἐσωτερικὴ σχέση μεταξὺ τούτων, ὥστε ἐντεῦθεν νά ἐκλαμβάνωνται ταῦτα διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν συναλλαγῶν ὡς ἐνιαῖον σύνολον.

Οὕτε καί δύναται νά συναχθῆ ἐκ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 122 παρ.4 καί 125 παρ.3 Ν. 670/1977 τό ἀντίθετον συμπέρασμα, διότι αἱ ὑπό τούτων προβλεπόμεναι περιπτώσεις, κατὰ τὰς οποίας δύναται νά ἰδρυθῆ σχέση ἐνιαίου συνόλου μεταξὺ τῶν ὡς ἄνω κατηγοριῶν ἀρχείων, λόγῳ τῆς δημιουργίας τούτων ὑπό ὠρισμένων προσώπων, συνδεομένων διὰ δεσμῶν στενῆς συγγενείας (σύζυγος, υἶός, θυγάτηρ, γαμβρός ἐπί θυγατρὶ), ὡς ἐξαι-

ρετικά δέν εκφράζουν γενικήν τινα αρχήν, αλλά τήν από ταύτης εξαίρεσιν, καί δέν εἶναι ὡς ἐκ τούτου ἐπιδεικτικά ἀναλόγου ἐφαρμογῆς, ἐφ' ὅσον δέν συντρέχουν αἱ προϋποθέσεις ταύτης. (Κ.Σημαντήρα, Γενικά Ἀρχαί², 1976, ἀριθ. 179).

III.- Περὶ τῆς τύχης τοῦ κατεχομένου (ἢ κατεχομένων) ἀρχελοῦ προϋπηρετήσαντος συμβολαιογράφου ὁμιλεῖ ἡ παρ.2 τοῦ ἄρθρου 122 Ν. 670/1977, ἡ ὁποία παραπέμπει πρὸς τοῦτο εἰς τὴν παρ.1 αὐτοῦ, ὡς ἐτροποποιήθη δι' ἄρθρου 7 Ν. 834/1978. Ὅμως, παρέχεται διὰ τοῦ ἐδαφίου β τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω παρ.2 τοῦ ἄρθρου 122 Ν. 670/1977 εἰς τὸν Εἰσαγγελά Πρωτοδικῶν καί ἡ διακριτικὴ εὐχέρεια, ὅπως κατανεύμῃ τὰ ἀρχεῖα τῶν προϋπηρετησάντων συμβολαιογράφων, εἰς περιπτώσιν μεταθέσεως ἢ ἐξ οἴουδήποτε λόγου ἐξόδου ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, εἰς πλεονασι συμβολαιογράφους.

Συνεπῶς, διὰ τὴν κατηγορίαν τῶν ὡς εἴρηται ἀρχελοῦ προϋπηρετησάντων συμβολαιογράφων, ὑφίστανται, εἰς περιπτώσιν κενώσεως τῆς θέσεως, βάσει τῶν προαναφερθεισῶν διατάξεων, αἱ ἐξῆς δυνατότητες περαιτέρω διαθέσεώς των: Εἴτε παραδίδονται ταῦτα ὁμοῦ μετὰ τοῦ προσωπικοῦ ἀρχελοῦ τοῦ ἀπερχομένου συμβολαιογράφου εἰς συμβολαιογράφον τῆς αὐτῆς εἰρηνοδικειακῆς περιφερείας, στερούμενον τοιοῦτον, εἴτε παραδίδονται ὡσαύτως εἰς τὸν διοριζόμενον εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἀπερχομένου, εἴτε τέλος διανέμονται εἰς πλεονασι συμβολαιογράφους, ὑπηρετοῦντας εἰς τὴν αὐτὴν ἔδραν, τηρουμένης καθ' ὅλας τὰς περιπτώσεις ταύτας τῆς διαδικασίας καί τῶν προϋποθέσεων τοῦ ἄρθρου 122 παρ.1,2 Ν.670/1977.

Ἡ λύσις, ἡ ὁποία ἐκάστοτε πρέπει νὰ δίδεται κατὰ τὴν προαναφερθεῖσαν περιπτώσιν δέον ν' ἀποβλέπη πάντοτε εἰς τὴν καλύτεραν ἐξυπηρέτησιν τῶν πολιτῶν καί τοῦ δημοσίου συμφέροντος, μὴ παραβλεπομένων ὅμως καί τῶν ἐννόμων συμφερόντων τῶν συμβολαιογράφων (Γνωμ.Εἰσ. ἈΠ 22/1971, ΝΟΒ, 20, 560).-

Ὁ Ἀντεισαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου

Κων/νος Σταμάτης